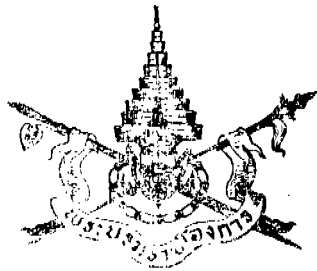

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

พระราชบัญญัติ

การขายยา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขายยา

เล่ม ๓๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การขายยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
การขายยา พ.ศ. ๒๔๙๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ใบอนุญาตขายยาให้แบ่งเป็นสามประเภท
คือ

ประเภท ก. ใบอนุญาตขายยาสำหรับสถานที่ขายยาซึ่งมี
เภสัชกรแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลควบคุม
การขายยา

ประเภท ข. ใบอนุญาตขายยาสำหรับสถานที่ขายยาซึ่งมี
เภสัชกรแผนปัจจุบันชั้นสองเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลควบคุม
การขายยา

เล่ม ๑๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

ประเภท ก. ใบอนุญาตขายยาสำหรับสถานที่ขายยาซึ่งไม่มีเภสัชกรแผนปัจจุบันเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลควบคุมการขายยา”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ใบอนุญาตขายยาทุกประเภทจะออกให้ได้แก่บุคคลซึ่งมีสถานที่ขายยาเป็นหลักแหล่ง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตขายยาให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม แห่งปีที่ออกและฉบับหนึ่งใช้ได้เฉพาะสถานที่ขายยาแห่งเดียว ไม่ว่าสถานที่นั้นจะใช้สำหรับการผลิต การมีไว้หรือการจำหน่าย แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตขายยาต้องแสดงใบอนุญาตไว้ให้เห็นได้ง่ายในสถานที่ขายยาของตน”

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ในการขายยาอันตราย ผู้ขายต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับใบอนุญาตขายยาประเภท ก. จะขายยาอันตรายมิได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อของหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การขายยาปลอมและยาหมดอายุ”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความดังต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓

“มาตรา ๑๕ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขายยาหมดอายุ

ยาหมดอายุหมายความว่า ยาซึ่งพ้นกำหนดเวลาที่ผู้ผลิตได้กำหนดไว้ในฉลากหรือภาชนะหีบห่อที่บรรจุว่าจะพึงใช้ได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ผู้ใดขายยานอกสถานที่ขายยาซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท”

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่แสดงใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ หรือไม่แสดงสมุดบัญชีเอกสารหรือยา ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเพื่อตรวจตามมาตรา ๒๔ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓

“ถ้าการกระทำผิดตามความในวรรคแรกเป็นเหตุให้บุคคลซึ่งชอยานั้นไปใช้ถึงแก่ความตาย หรือบาดเจ็บสาหัส ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลมีอำนาจสั่งจ่ายเงินค่าปรับให้แก่ผู้นำจับได้ไม่เกินกึ่งหนึ่งของเงินค่าปรับ ”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓

“มาตรา ๓๗ ทวิ ผู้ใดขายยาหมดอายุฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ทวิ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ”

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ผู้ใดแจ้งความขายยาโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๕ บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการขายยาประเภท ง. ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓ อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีสิทธิที่จะประกอบธุรกิจการขายยาได้ต่อไปอีกเป็นเวลาหนึ่งปี นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ใน เวลานั้นบัญญัติให้มีการออกใบอนุญาตขายยาประเภท ง. สำหรับผู้ขาย ยาเฉพาะเขตท้องที่นอกสถานที่ขายยา บัดนี้กระทรวงสาธารณสุขมี นโยบายที่จะยกเลิกการออกใบอนุญาตขายยาประเภทนี้ เพื่อควบคุม การขายยาและการโฆษณาขายยาให้รัดกุมยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อความ ปลอดภัยต่อสวัสดิภาพของประชาชน

อนึ่ง ตามพระราชบัญญัติการขายยาดังกล่าวแล้วไม่มีบท บัญญัติเรื่องการห้ามการขายยาหมกอยู่ ประชาชนผู้ท้อขายดังกล่าว นี้ไปใช้รักษาโรค ย่อมจะไม่ได้ผลเท่าที่ควรจะได้รับ และยาบาง อย่างก็อาจเป็นอันตรายต่อร่างกาย เป็นเหตุให้ไม่ปลอดภัยต่อสวัสดิ ภาพของประชาชน

และหนึ่งปรากฏว่า ในเวลานี้มีผู้ไม่กตัญญูต่อบทลงโทษฐาน ขายยาปลอมตามพระราชบัญญัติการขายยาดังกล่าวแล้ว สมควร จะกำหนดโทษให้หนักยิ่งขึ้นอีก ทั้งนี้ เพราะยาปลอมเป็นภัยอย่าง ร้ายแรงต่อสวัสดิภาพของประชาชน

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๘

นอกจากนี้แล้วปรากฏว่า ในเวลานี้มีผู้ไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษ
ฐานแจ้งความขายยาฝิ่นกฎหมาย เพราะตามพระราชบัญญัติการ
ขายยา พ.ศ. ๒๔๕๓ ได้ตราบทกำหนดโทษเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้เบาเกิน
ไป สมควรจะกำหนดโทษให้หนักยิ่งขึ้นอีก

ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขายยา
พ.ศ. ๒๔๕๓ ให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น